

24. PHÀM THỊ NHÂN, GIAI TU ÁI. THIÊN ĐỒNG PHÚC, ĐỊA ĐỒNG TÀI

Phàm là người, đều yêu thương

Che cùng trời, ở cùng đất

Chúng ta cùng sống chung trên trái đất, cùng ở chung một không gian trời đất, cho nên "có phúc phải cùng hưởng và có họa thì cùng chia". Có một vị thầy giáo nói với tôi rằng: “Có thể yêu thương tất cả vạn vật thì có thể thực hiện được đạo hiếu đễ”. Ông nói tiếp: “Trời là cha, đất là mẹ. Mỗi một con người đều là con cái của trời đất, đều là đất đã nuôi dưỡng chúng ta trưởng thành. Nếu như không có đất thì chúng ta sẽ lấy gì mà ăn? Bởi vì mặt đất luôn nuôi dưỡng chúng ta, chúng ta phải nhớ cái ơn này. Đất là mẹ, vạn vật mà mẹ đất đã nuôi dưỡng cũng đều là anh chị em. Cho nên chúng ta không nên tàn sát động vật. Như vậy là không có thái độ hiếu đễ”. Vị thầy giáo này đã mở rộng tâm lòng của ông.

Chân thật thì đất là mẹ nên khi nhân loại chúng ta không biết tôn trọng động vật thì không khí trong đại gia đình này sẽ

hỗn loạn. Cho nên chúng ta đã thấy có rất nhiều động vật bị tuyệt chủng. Những động vật này khi nhìn thấy con người thì đều chạy trốn. Nghe nói khi gặp người Trung Quốc, chúng lại còn chạy trốn nhanh hơn. Điều này chúng ta nên kiểm điểm lại mình. Bởi vì người Trung Quốc đối với tất cả các loài động vật bay trên trời hay bò dưới đất, hoặc bơi dưới nước thì cũng đều “giải quyết”. Cái ham muốn về ăn uống này cũng phải nên tiết chế, nếu không thì không biết phải giết bao nhiêu là sinh linh. Có rất nhiều động vật đều do bị con người ăn thịt mà dẫn tới tuyệt chủng. Cho nên mới nói: *“Thiên đồng phúc, địa đồng tái”* (Che cùng trời, ở cùng đất).

Vào thời Chiến Quốc có một vị Tể Tướng nổi tiếng tên là Tôn Thúc Ngạo. Ông cũng là người tương đối có đức hạnh. Một hôm ông có việc đi ra ngoài, ông nhìn thấy có một con rắn hai đầu. Bởi nơi ông ở có lời đồn rằng: *“Ai mà gặp rắn hai đầu thì sẽ không sống được bao lâu, có thể sẽ có tai nạn xảy ra”*. Cho nên sau khi ông nhìn thấy thì lập tức cầm gậy đánh chết con rắn hai đầu. Sau khi đánh chết con rắn thì ông đem nó đi chôn rồi khóc lóc mà về nhà. Mẹ của ông thấy vậy liền hỏi ông: *“Tại sao con khóc?”*. Tôn Thúc Ngạo liền nói:

“Con không thể phụng dưỡng mẹ được nữa bởi vì con đã nhìn thấy con rắn hai đầu, tính mạng của con không giữ được lâu nữa”. Chúng ta thấy đó, Tôn Thúc Ngạo tuổi còn trẻ nhưng khi nhìn thấy con rắn hai đầu thì không nghĩ đến tính mạng của mình sắp kết thúc mà nghĩ đến việc gì? Ông đem con rắn chôn cất tử tế, không để cho người khác gặp phải. Hơn nữa ông còn khóc lóc đi về nhà. Tại sao lại đau lòng? Vì ông sợ mình không thể phụng dưỡng mẹ được nữa. Mẹ của ông nghe xong cũng rất được an ủi, vì thấy con trai mình biết nghĩ cho người khác, cho nên mới nói: “Con không phải lo sợ, con có tấm lòng thiện như vậy thì sau này nhất định sẽ có nhiều phúc phần”. Sau này khi Tôn Thúc Ngạo trưởng thành thì ông quả nhiên đã làm Tể Tướng của nước Sở, và cũng có rất nhiều thành tích. “Thiện sẽ có thiện báo”, có một tấm lòng lương thiện thì nhất định có thể cảm ứng được phúc phần. Cho nên phải yêu thương hết thảy mọi người.

Người giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Nơi giảng: Đài Nam Đài Loan

Thời gian giảng: Năm 2005

Dịch giả: Tống Như Cường